

Gatelangs i Kabelvåg

Mathisvika og Hans Egedes gate

Av Håkon Brun

Håkon Brun, f. 1947 på Evenskjer. Lærer ved Kabelvåg barneskole 1974-2000, ved Kabelvåg ungdomsskole fra 2000.

Mathisvika. Men dette blir bare gjetning og er ikke noe vi kan forholde oss til. Mathisvika egnert seg dårlig til havn, ved fjære sjø var området helt tørrlagt. På slutten av 1880-tallet satte Statens Havnevesen i gang med mudring, og da dette arbeidet var ferdig, hadde Kabelvåg fått ny havn, derav navnet Nyhavna. Det kunne kanskje være en tanke at alle vi i Kabelvåg hjelper til med å ta vare på gamle navn, og at vi dermed bruker navnet Mathisvika.

Vi fortsetter gatevandringen i Kabelvåg. I fjor tok vi for oss Storgata, og i år skal vi se på Mathisvika og Hans Egedes gate.

Mathisvika

Mathisvika og Nyhavna er to navn på samme område. Det opprinnelige navn var Mathisvika. Navnet kommer av mansnavnet Mathis eller Mathias. Det er vanskelig å knytte stedsnavnet til en bestemt person. En gjennomgang av alle tilgjengelige kilder bakover i tiden gir oss ikke noe svar. En teori kan være at det var en tysker ved navn Mathias Lange. Han hadde en bror ved navn Johan Lange, eller Johan Tysk som bodde i Kabelvåg på slutten av 1600-tallet. Johan bygde rorbuer i Kabelvåg og ga navn til Tyskhella. Det kan være en mulig teori at hans bror Mathias også var i Kabelvåg og bodde i

1. Aarsæther Trandamperi

I følge kopi fra branntakstprotokollen for Kabelvåg ble det tatt branntakst på våningshus og fjøs i Mathisvika i 1880. Dette tilhørte O.J. Rist, og det var anført at det allerede da var gammelt. Hvor huset nøyaktig lå, og hvor det senere ble av, vites ikke, men fjøsbygningen var etter alt å dømme det som senere ble utbygd og ble til trandamperi. I hvert fall solgte O.J. Rist til konsul Robertsen i 1888, og i 1893 overtok Heinr. Meyer & Co bygningen. De skaffet seg etter hvert maskiner, innredninger, redskaper osv. og startet opp med trandamperi. I 1921 hadde de fått laget kai, og fru Isabella Meyer stod da som innehaver av firmaet. Samme år overtok grosserer Carl Scheve på vegne av firmaet Heinr. Meyer & Co. I 1933 overtok Brødrene Aarsæther A/S, Ålesund, og de fortsatte med trandamperi til ut på 1960-tallet. Når bygningen ble revet vet jeg ikke.

Over: Utsnitt av bilde fra 1873. Her ser vi at Mathisvika var helt tørrlagt når det var fjære. De fleste huserne på dette bildet brant 26. juni 1879, men husene i Mathisvika unnslopp brannen. Vi ser bl.a. huset til Thomas Arntsen midt i bildet. Under: Kart over Kabelvåg. Numrene henspeler på huserne i artikkelen.

Fra venstre nr. 2, kunstskolen, 3 fjøset til Haldorsen og 4. Kafé Fabel. Bildet til høyre: helt til venstre Kafé Fabel, videre Thomas Arntsen, Toril Drechsler, Hugo Fagermo og de tre sammenhengende husene, hus nr. 8, 9 og 10.

2. Stokvik & Nøren

Denne bygningen ble bygd av Brødrene Aarsæther fra Ålesund etter krigen, og den må sees i sammenheng med Trandamperiet. I hus nr. 2 drev de fiskebruk med Martinus Moe som styrer i mange år. Senere hadde Stokvik & Nøren trelasthandel der inntil de flyttet til Osan midt på 1980-tallet. I dag er det Nordland kunst- og filmskole som bruker bygningen til atelier.

3. Fjøs

Her hadde familien Haldorsen fjøs. Når fjøset ble bygd er usikkert, men sannsynligvis etter 1935. Fru Haldorsen, Tomina, hadde tre kyr, og det var tre båser for kyr og en for hest i fjøset. Roald Jensen kjøpte det til lagerbygning i 1960, og hans sønn Trond Jensen eier huset i dag. Kyrne til Tomina beitet under hjellene rundt Tuberkulosehjemsbakken og utover langs haugen mot det hvite Røedhuset oppe på bakken ovenfor Røedsmia, (Kabelvåg Auto i dag). Under hjellene var det ekstra frodig og grønt gress, godt gjødslet av all fisken som Størmer fikk kjørt ut og hengt på hjellene vinterstid. Også hestene som dro sledene med fisk slapp fra seg en del gjødsel.

4. Kafé Fabel – Mathisvika 12

Kjent i Kabelvåg under navnet Størmerbrygga. Brygga ble flyttet fra Hamarøy og oppført av Kristian Størmer i 1928. Størmer startet opp

fiskekjøp og drev der i mange år. Etter at Kristian Størmer døde, leide brødrene Stensvold brygga og drev fiskebruk der. Senere kjøpte de Altona og flyttet virksomheten dit. Gerd Størmer overtok brygga på 1950-tallet, og 4. oktober 1971 solgte hun til Markus Normann. Beate og Anders Brekke kjøpte Mathisvika 12 i mai 2002 og er eiere av bygget. Kafé Fabel ble etablert i februar 2003 og startet av Marte Halvorsen, Marcus Fuchs, Beate Brekke og Anders Brekke. Kafé Fabel åpnet dørene for første gang 29. november 2003. I dag er det Marte og Marcus som driver selve kaféen, og Anders jobber med etableringen av Fabel Kreativt som blir en avdeling av Kafé Fabel AS. (2004)

5. K. Størmers kolonial

Opprinnelig var dette ei rorbu, oppført i 1895 av Kristian Størmer. Senere ble den benyttet til salteri. Da Kristian Størmer døde, begynte Konstance Størmer med butikk, og hun drev i mange år, ”Konstance Størmer, assortert kolonialforretning”. Hun bodde selv i andre etasje. Forretningen hadde liten trafikk utenom fisketida, men de hadde varer som andre forretninger manglet, særlig når det gjaldt parafinlamper. Konstance stod selv for ekspederingen. Vi vet ikke hvor lenge de drev butikk der. I 1961 solgte Konstance Størmer huset til Sven Nergård. I dag er det kinosjef Hugo Fagermo som eier huset.

6. Rorbu

Dette var ei rorbu som hørte til Lucie og Kristian Størmers hus. I følge branntakstprotokoll ble rorbua bygd i 1870, og det ble tatt felles branntakst for våningshuset (hus nr. 7) og rorbua. I skylddelingspapirene følges hus 6 og 7 opp gjennom årene. Familien Størmer eide huset helt til Gerd Størmer solgte til Jørgen Erdahl. Han solgte til en fra Herøyholmen som hadde huset en kort tid før han solgte til Ulf Mikalsen i 1979. Midt på 1980-tallet overtok Berit Mellingsæter, og i 1987 kjøpte Toril Drechsler og Jens Wassmo huset. Toril Drechsler står som eier i dag. (2004)

7. Kristian Størmer

Dette er ett av Kabelvågs eldste hus. Niels Vedding (Johannesen) bygde huset i 1869 eller 1870. Han var født i Nærøy i Nord-Trøndelag i 1828. Han var gift med Karoline Elisabeth Theken (1827) fra Bergen. De hadde en leieboer, Andreas Haagensen Næss (1836) fra Alstahaug i 1875. Niels hadde ei geit.

I 1880 overtok Elias Størmer både hus og rorbu etter Niels Vedding. I 1899 overtok sønnen Kristian Størmer. Ektepakt mellom Kristian Størmer og hustru Lucie Størmer tgl. 15. januar 1901. Kristian var født i Vågan 1855, mens Lucie var født i Borge samme år. I 1900 bodde følgende personer i huset foruten Lucie og Kristian: barna Ludvik, f. 1880, murer i Narvik, Marie (1882), Gustav (1885), postbud, Petra (1887), Vilhelm (1890), Konstance (1894) og Eilif (1897). I tillegg bodde dagarbeider Karl Olsen (1855) fra Dyrøy i Troms der. I 1948 skjøte fra Kristian Størmers arvinger til (Kristian) Ludvik og Konstance Størmer.

Midt på 1970-tallet kjøpte Jørgen Erdahl huset, og i 1978 kjøpte Thomas Arntsen, og han står fortsatt som eier.

8. Simon Eilertsen-huset

I følge branntakstprotokoll for Kabelvåg ble dette hus bygd av Nils Holmø etter brannen i 1883. Det er mulig at det stod en rorbu der tidligere. Branntakst 22. januar 1884 på 1140,- kroner. I

1900 var huset bebodd av Nils Holmø, f. i Horningdal 1850, Hans kone Ella f. i Lødingen i 1837, datteren Nora, f. i Vågan 1880, pleiedatteren Aasta Hansen, f. i Vågan 1890, fhv. tjenestepike Dorthea Nilsen (1850) fra Steigen og sypike Kaia Hansen, f. i Gimsøy 1874. Holmøs datter Nora giftet seg med Simon Eilertsen fra Laupstad, og de overtok huset i 1911. I 1949 overtok Simon Eilertsens sønn Rolf Eilertsen. I dag eies huset av Toril Drechsler. (2004)

9. Kaarvik

Den første eier vi kjenner, er skomaker Martinus Jensen. I 1906 kjøpte Andreas Ellefsen det hos M. Jensens enke, Johanna Isaksdatter. Johanna og M. Jensen hadde selv aldri bodd i dette huset, de bodde i nabohuset, Thomhuset. I 1927 solgte Andreas Ellefsen til M.P. Kaarvik & Sønner. I 1937 overdro firmaet huset til M.P. Kaarvik, født 21. juli 1869.

I 1959 solgte M.P. Kaarviks arvinger til Simon Kaarvik. I dag eies huset av Thor Kaarvik.

10. Haldorsen

Bygd av Johan Børresen i 1883. Branntakst 1886 var på 1750 kroner. Sønnen Magnus overtok i 1886, og han solgte til Svend Eriksen i 1892. I 1899 ble det gitt som gavebrev til Svend Eriksens barn Sigvarda, Oskar, Sofus, Harald og Gustav. Svend Eriksens arvinger solgte i 1914 til Nils Haldorsen for kr. 965,-. Haldorsen-familien var stor - 9 barn. Han kom fra Liland i Ofoten. Mens han arbeidet for Lars Kolflaath under slåtten sprang hesten ut mens den stod forspent for slåmaskinen. Haldorsen fikk begge akillessenene klipt av, og dette førte til at han ble halt.

Haldorsen stod for slaktinga av grisene som Husmorskolen alte opp. Slakting, lagring og tilberedning av kjøtt var ett av fagene på husmorskolen. Haldorsen drev også med snekkerarbeid som båtbygging og husbygging.

Fru Haldorsen, Tomina, var også fra Evenes, og hun var vant med gårdsstell, så hun hadde fjøs og to-tre kyr.

Hun hadde ikke noe jord, så i tillegg til det

Fra venstre: Haldorsen (Even Berntsen), Kårvik, Simon Eilertsen (Toril Drechsler), Kristian Størmer (Thomas Arntsen), Thomhuset og helt til høyre Husmorskolen. Huset mellom Thomhuset og Husmorskolen er sannsynligvis ett av uthusene som er nevnt i teksten. Foto: Lind.

som er nevnt under hus 3, fjøset, beitet kyrne hennes også i Sommerskaret og oppe i marka rundt Litj-Andershaugen sammen med Mellingsæter sine kyr, og de beitet nedover mot Solbakken og i Mølnosen.

Tomina leide seg gutter til gjeting, slik at hun fikk tak i kyrne til melking, ofte var det ungdommer fra Borge som tok på seg slike jobber.

11. Thom-huset

Dette huset ble første gang bygd midt på 1870-tallet av skomaker Martinus Jensen fra Ibestad. Han eide også apoteket inntil 1906 (se Årbok for Vågan 2003) og Kårvikhuset. Festeseddelen ble tinglyst 16. august 1875. Huset ble rammet av alle de tre store brannene i Kabelvåg, i 1879, 1883 og 1898. I år 1900 bodde fremdeles Johanna og M. Jensen i huset. I tillegg til dem bodde baker Paul Kiil, f. i Tromsø 1867, husholderske Elette Johansen (1869) fra Evenes og Hilda Kristoffersen,

f. i Vågan 1878, der. M. Jensen døde like etterpå, og i 1909 solgte Johanna Jensen huset til Antonie og Richard Thom. De fikk fem barn, Odd, Jenny, Arne, Helge og Johannes (Pål). I andre etasje bodde Richard Thoms foreldre Hella og Edvard Thom. I bakgården bodde "Flatbrød-Dorthea", noe annet navn på henne kjenner vi ikke. Hun var kjent som ei snill dame som levde under fattigslige forhold. Hun livberget seg ved å selge flatbrød, fem øre leiven. Det strømmet alltid ut en deilig duft av nystekte flatbrød, og selv om hun hadde det fattigslig, var det alltid reint og nyskurt hos henne. I tillegg var det et simpelt bygg kloss opp til Samlaget. Her bodde en skomaker med fornnavnet Eirik. Han var en gammel mann og gikk under tilnavnet Gammel-Eirik. Han hadde visstnok en forvokst negl på høyre tommel, og den brukte han til å skrape rein sømrande på skoene med.

I andre etasjen i dette skrøpelige bygget hadde Richard Thom salmakerverkstedet sitt.

Vaagan Sparebank kjøpte senere Thomhuset, og det ble revet første halvdel av 1960-tallet.

Syndens pest og pøl

Hans Egedes gate er en av de eldste gatene i Kabelvåg, men til å begynne med hadde den et annet navn. I reguleringsplanen av 7. august 1883 står følgende: "Strandgaden, parallell med Storgaden paa nordre Side". Personlig synes jeg dette var et dårlig og fantasiløst navn på denne gaten. Det syntes kanskje også innbyggerne i Kabelvåg, for på folkemunne ble gaten hetende Konjakkgata. Og når vi leser i gamle Kabelvågaviser fra slutten av 1880-årene og frem mot år 1900, ser vi aldri navnet Strandgaten bli brukt, nei, det er Konjakkgata som nevnes. Et par eksempel: "Derfor kan man ganske ugenert gaa ind i Cognacgaden urtegaard og forlange sin bayer og grog, borde dækkes, dørene settes paa vid væg, og skilt, hvorpaa er afmalet baade flaske og glas, ophænges uden at man derom hører et gny" (Nordlændingen 1891).

Avholdsavisen "Lofoten" skrev i 1895: "Livet i Cognacgaden drives nu i stor maalestok med slagsmaal, hujing og sgriging dag og nat. Øl og brændevin sælges, kjøbes og drikkes, men hva gjør politiet for at hemme trafikken?". Og litt senere i samme avis: "Livet i Cognacgaden. Da jeg i morges skulde gaa til mit arbeide, fik jeg høre nogle frygtelige hyl oppe i den saakalte Cognacgade. Da jeg af nysgjerrighed kom til at se, hvorfra spetaklet skrev sig, fik jeg se to Evas døtre i sin uskyldigheds dragt prygle en beruset kvæn. Kvænen skreg, at de var tyver og røvere, der havde frastjaalet ham 300 kroner".

Maleren og forfatteren Christian Krohg var i Kabelvåg i mars 1895. Han skrev bl.a.: "Man taler altid om Kabelvaags "Mysterier", der nærmest er koncentreret i en Gade, der har det betegnende Navn: Kognakgaden" (Verdens Gang 1895). I 1895 gikk det et stort demonstrasjonstog fra Kabelvåg til Finneset, hvor representanter for

avholdsbevegelsen sentralt og tre av medlemmene fra Kabelvåg Byggningskommune gikk inn til væreier Schøning og leste opp flere krav som bl.a. gikk ut på å fjerne alle vertshusene og bordellene. "Tilbaketoget gikk gjennom Cognacgaden hvor noen tykke brændevinskjæringer og fordrukne kroværter satt i sine bordeller og flirte" (avisen "Lofoten" 1895).

Jeg vet ikke når gaten skiftet navn fra Strandgaten til Hans Egedes gate, men det må ha vært et stykke ut på 1900-tallet. Kabelvåg byggningskommune døpte om flere gater, "Tyskhelgaden" ble omdøpt til Sjøgata, "Vestre Gade" til Torggata og altså "Strandgaden" til Hans Egedes gate. Men selv om gaten i dag heter Hans Egedes gate, brukes navnet Konjakkgata i stor grad i dagligtalen.

12. Hans Hansahuset.

Denne tomte ble første gang bygd av Karl Kristiansen før 1875. I følge folketellinga 1875 bodde følgende personer i huset: Karl Johan Kristiansen, fisker og postfører, født i Gimsøy 1833, hans kone Nikoline Marie Olsdatter (1844), barna Ludvig Andreas Martin (1868), Laura Ovidie Kristine (1870) og Otilie Kaspara (1872). Dessuten bodde Nikolines mor Edrikka Birgitte Jensdatter (1800) der samt tjener og fisker Ingebrigt Sivertsen (1834), dreng Martin Jespersen (1853), fisker Johan Israelsen (1814), tjenestepike Kornelie Marie Hansdatter. Karl Kristiansen hadde også 3 geiter i 1875 og han satte en kvart tønne poteter.

Huset brant under storbrannen 15. juli 1883, men Karl Kristiansen bygde det opp igjen samme år, og i 1885 bygde han et lite uthus. I 1900 bodde Karl Kristiansen fremdeles der, sammen med sin kone Nikoline og barna Marie, f. 1887, Magdelus (1880), han var sjemann, og Nora (1877), hun var tjenestepike. Karl og Nikoline hadde også ei pleiedatter, Karstine Klausen (1898). I andre etasje bodde fisker og murer Kasper Ursin (1876) sammen med kona Laura (1870) og Lauras datter Aslaug Olsen (1892).

Sønnen Ludvig Karlsen overtok huset tidlig

på 1900-tallet. Han solgte til Hans Ole Hansen (Hanshansa) for 1850 kroner i 1911. Hans Hansen bodde i Åvika hvor han dreiv gårdsbruk, og han leide ut huset i Konjakkgata. Hans Hansen hadde en husholderske som ble kalt ”Synet på trøkk”. Hennes borgerlige navn var M. P. Bakgrunnen for utnavnet var at hun en dag gikk rundt i Kabelvåg og fortalte at hun hadde hatt et syn, Jesus hadde vist seg for henne og fortalt at han snart skulle komme tilbake til jorda. Folk kalte henne da ”Synet”. Men så en dag kom hun med bussen fra Svolvær, og fortalte til alle hun traff at nå skulle synet hennes komme på trykk i Lofotposten. Derav navnet ”Synet på trøkk”.

Steinarbeider og sprengningsbas Peder Nilsen med familie leide hos Hans Hansa ei tid. Han hadde i hvert fall to sønner, Nils og Sigurd. Etter at Peder Nilsen flyttet opp i Vika, flyttet fisker og løsarbeider Arntsen med familie inn i dette huset og bodde her noen år. De flyttet senere til Olsnes.

Etter Arntsen si leietid kom Hans Hansa si tid i huset. Han flyttet fra Åvika og inn til ”byen”. Han bodde ikke så mange årene der før han ble sengeliggende. Da ble husholdersken, ”Synet på trøkk” sta. Hun ville ikke slippe inn verken doktor eller prest. Da Hans døde på slutten av 1940-tallet, overtok hun huset. Hun solgte til Hagbart Jørgensen i 1950.

I 1959 kjøpte Erling Kristoffersen fra Reknes i Øyhellsundet huset. Deretter overtok Herdis Magnussen. I dag eies huset av Hilde Hestnes.

13. Jæger

Denne tomten ble bebygd av skredder og baker Nils Samuelsen (f. 1814) før 1875. Han var fra Hemnes på Helgeland. I 1875 bodde Niels i huset sammen med sin kone Karen Margrete Aronsdatter (1838) fra Ofoten, datteren Alvilda Karoline (1868), Inger Aslaksen (1833) som drev med sying og dagarbeid og hennes datter Olga Otilia (1874). Nils bygde opp huset umiddelbart etter storbrannen i 1883. Folketellingen 1900 viser at Nils og Karen fremdeles bodde i

huset, dessuten bodde Ingvald Pettersen der. Han var fra Lyngvær, født i 1862 og drev som husmann og fisker.

Nils drev altså som skredder, men han hadde også ”Logis for Reisende”. Av en eller annen grunn gikk han under navnet ”Dokk-Nils”.

I 1915 solgte Nils Samuelsen huset til Anton og Sigrid Jæger. Deretter overtok deres datter Bergljot Mikalsen huset. Hun solgte til Kåre Sørensen, og i 1993 kjøpte Nina Jo Melbø huset.

14. Røedhuset

Sannsynligvis bygd i siste halvdel av 1880-tallet av snekker Rasmus Røed. Han hadde tidligere bodd i et lite hus i Kong Øysteinsgate (dette huset ble ikke bygd opp etter brannen i 1898). Dessuten bygde han det hvite huset i bakken over Mathisvika, der hvor Gerd Røed og Jan Erik Bremnes har bygd nytt hus. Rasmus Røed var født i Eid, Nordfjord i 1848 og hans kone Marie var født i Lekø, Namdalen 1856. I 1900 hadde de barna Harda (1876), Tjodolf (1880), Rolv (1882), Elisif (1887), Anna (1894) og Konstance (12. mai 1899). I tillegg bodde dagarbeider Jakobine Jakobsen der sammen med sin datter Bergljot Aas (1879).

I 1907 overtok Rolv Røed huset, men han overdro det allerede i 1909 til Tjodolv Røed med frue. Etter at Tjodolv var død, solgte enka Mathilde til Rolv og Almar Røed i 1927. Senere overtok Almar og Josefina Røed også Rolvs halvpart av eiendommen. Det var Rolvs enke, Anna Røed, f. 4. august 1882, som skilte seg med sin part. I 1954 overtok Aage Røed eiendommen.

Røedhuset hadde en kjellermur som var nesten meteren tykk og kjelleren var stor og romslig. Naboene i Jæger-huset hadde ikke ordentlig kjeller, og når flyalarmen gikk under krigen, måtte de også søke tilflukt i Røeds kjeller.

Anna Røed hadde en stor, velstelt hage i hagen vest om huset. Den hadde et areal som var mye større enn huset, og med stakittgjerde rundt. Etter sigende var det en av de fineste hagene i Kabelvåg.

Bella Søderholm og Svein Altermark eide

På bildet til venstre har vi fra høyre hus nr. 12, Hanshansahuset, 13, Jæger og 14, Røed. Til høyre ser vi litt av Røedhuset, videre mot venstre, hus nr. 15, 16, 17, 18 og så vidt litt av Valhalla.

huset inntil Vaagan Sparebank overtok det på 1980-tallet. De leide det ut til forskjellige leietakere, bl.a. bodde organist Bjørn Kjellmann med familie der tidlig på 1990-tallet. I 1994 kjøpte Sollaug Myrland huset, og hun eier det fremdeles.

15. Gnr. 37 Øysteinbakken

Ingebrigt Andersen bygde denne gården etter brannen i 1883. I 1894 inngikk Marie Andersen, f. Elverum, og Ingebrigt Andersen ektepakt, hvor Marie skulle være eier.

Ingebrigt fikk gjennomgå i den lokale venstreavisen ”Nordlendingen”. Denne avisen var ikke akkurat kjent for saklighet de første årene. De hadde en artikkel hvor de angrep huseierne i Kabelvåg som leide ut hus til ulovlig salg av brennevin samtidig som de var flittige kirkegjengere. Ingebrigt Andersen ble omtalt som Ingebrigt på Bakken: ”Denne Ingebrigt vil dog indbilde godtroende Folk, at han er en alvorlig Kristen og en opriktig Kristi Efterfølger. Han er meget flittig til at besøge Kirken og Bedehuset, hvor han sitter med en overmaadig andæktig Mine, og til dels lader han endog som han – græd. Vi kan imidlertid forsikre, at han ikke er nogen sand Kristen, men en Erkehykler.” Harde ord, men dette avisinlegget forteller nok mer om forholdet i Kabelvåg mellom avholdsfolk og vanlige huseiere, enn det

gjør om Ingebrigt Andersen.

Ingebrigt døde 1895/96, og i 1896 solgte Marie Andersen til Peder Olsen. Han var født i Trondenes i 1868, og han var ansatt som laborant ved apoteket. Han var gift med Borghild (f. 1872), og ved folketellingen 1900 hadde de barna Olaf (1892), Paul (1896), Bergny (1897), Alvild (1898) og Hilma (10. juni 1900). De hadde en tjenestejente, Albine Didriksen, født i Gimsøy 1883.

I 1918 kjøpte Hans Kristian Johansen eiendommen. Han var gift med Elisabeth Johansen. Da Elisabeth døde, solgte Hans eiendommen til Margith Hansen i 1937 mot at han fikk kår. Han døde imidlertid like etter. Margith og Sander Hansen fortsatte å bo i huset sammen med barna Hanna, Arnhild og Svein Magne. Huset brant for et par år siden, men er nå bygd opp igjen. I dag er det Arnhild Hansen som eier huset.

16. Gnr. 13, bnr. 18 – Bakkely

Den første eier vi kjenner til, er A. Bek Larsen, født i Alstahaug i 1852. I år 1900 bodde han der sammen med kona Emilie, født i Hadsel i 1849. Emilie var jordmor. Familien har nok levd en omflakkende tilværelse. Det kan vi se på fødestedet til barna: Benny, f. i Alstahaug 1876, Magda, f. i Hadsel 1879, Gudrun, f. i Hadsel 1882, Sverre, f. i Bodø 1885, Astrid, f. i Bodø

1888 og Ragnvald, f. i Vågan 1891.

I 1914 solgte Bek Larsen til Rolf Havig. Han bodde der i kort tid, for allerede i 1917 solgte Havig det videre til Thoralf Olsen. To år etter det igjen solgte Thoralf Olsen videre til Lorentz Dahl Johnsen Boll fra Ibestad for kr. 4.000,-.

Boll var født i 1866 og kom til Kabelvåg like etter århundreskiftet som skolestyrer ved folkeskolen i Kabelvåg. Hvor han bodde de første årene vet vi ikke, men i 1919 flyttet han altså til Konjakkgata sammen med kona Julie, f. Tolløfsen, Sortland 1876 og barna. De hadde en sønn, Birger, f. på Sortland 18. juli 1895, og to døtre. I tillegg hadde de en pleiedatter fra Ibestad. Hun het Fredrikke, men ble kalt Dikke. Hun ble senere gift i Oslo. Sønnen Birger var kaptein i Vesteraalske til krigen brøt ut i 1940. Birger var gift med Tutti Aagaard-Nilsen og bosatt i Svolvær. De hadde to barn. I 1940 ble han innkalt til nøytralitetsvakt og tjenestegjorde som ammunisjons-sjef på panserskipet "Eidsvold". Birger omkom 9. april 1940 da skipet ble senket utenfor Narvik. Han er gravlagt på Vågan kirkegård, og navnet hans er blant de falne ved bautaen utenfor Vågan kirke.

En av døtrene ble gift sørpå, og den andre i Danmark med den danske admiral Hammerich. Ekteparet deltok aktivt i den danske motstandsbevegelsen under siste krig.

Boll var en av de første i Kabelvåg som skaffet seg sykkel, eller velosiped som det het den gang. Det skulle visstnok være litt av et syn når Boll kom syklende nedover Storgata med beina i et stativ under styret. Disse syklene hadde nemlig fastnav, og i unnabakker fikk pedalene ganske høy fart. Han var også en av de første som skaffet seg den norskproduserte lettvekts-motorsykkelen Tempo.

Som lærer var Boll av den gamle, strenge skole, og han brukte "Mester-Erik" flittig.

Han gikk av som lærer 1922-23. Som pensjonist var han i flere år ordfører i Kabelvåg bygningskommune. Boll døde i 1939 og Julie døde under et besøk hos datteren i Oslo i 1955. Fru Boll drev med middagsservering, i hvert fall

etter Boll var død. Hun hadde flere faste middagsgjester, 6-8 stykker, og hun hadde en herskkelig oppdekking rundt et langt bord midt i stua. Det var fint dekket med store glasskaraffer og blanke glass og fint bestikk med stilige servietter til. Stua var stilfullt møblert med plysjstoler, fin bokhylle og staselig skjenk med stort ovalt speil over.

Julie Boll solgte huset til Thorvald Didriksen i 1952. Eier i dag er Snorre Didriksen. (2004)

17. Gnr. 13, bnr. 22

Tomten heter Bakkehaug. Sofus Dahls barn solgte til Julian Brun Nordahl ved verge Anton Nordahl i 1911 for 550 kroner. Vet ikke når tid huset ble bygd. Julian var født i 1890, hans mor var Emma Henriksen. Anton Nordahl ble senere gift med Emma, og således Julians fosterfar og verge. De var opprinnelig fra Gimsøy, men bosatte seg i Grunnfjorden i Hadsel. Julians mor, Emma Nordahl, fikk skjøte på eiendommen 24. juli 1945. Hun overdro huset til sin sønn Annar Nordahl i 1946. Senere var det en fra Ørsnes som kjøpte huset. I dag er Asbjørn Gabrielsen eier.

18. Gnr. 13, bnr. 36. Fagerli

Hans Ravn Heggelund bygde huset i 1889. I 1897 overtok skomaker E.A. Hagen. I 1902 flyttet Peder Altson (f. 1880) tilbake til Kabelvåg etter et par år i Ålesund. Han kjøpte da huset, og i 1908 overtok hans far, baker Alt Olsen. Alt Olsen gikk konkurs, og i 1918 fikk Magnus Normann skjøte på eiendommen. Da Magnus døde, overtok enken Petra Normann huset. Joakim Jensen kjøpte huset tilbake på auksjon i 1925 og bodde der i mange år sammen med sin kone Ingeborg. I Kabelvåg gikk Joakim Jensen under navnet "Glansar'n". Bakgrunnen for dette var at han en gang uttalte på torvet med en masse folk til stede: "Nei, de' e' bæst æ går hjem å hjelp' ho Ingeborg å glans' sølvtøyet". I 1945 ble det gitt en anonym gave på 20.000 kroner for å få bygd kirke i Digermulen. Det viste seg senere at det var Ingeborg og Joakim

Jensen som var givere. Senere gav de enda mer til kirken der, og da Digermulen kirke ble innviet i 1951, ble det satt opp en minnetavle over Ingeborg og Joakim Jensen. De opprettet også flere legat som Vågan kommune disponerer den dag i dag, bl.a. et legat for tuberkuloserammete og et legat for beboere på gamlehjem. I 1948 solgte Jensen huset til Eilif Edvardsen. Hans Ivar Edvardsen solgte huset i 2004 til Kjell og Helge Normann.

19. Gnr. 13 bnr. 31, Solbakken

Bygd av Sivert Pedersen. Utleid til Harald Hjemgaard 1895. I 1900 bodde Sivert Pedersen med familie der. Sivert var snekker, født i Elverum i Hedmark. Han bodde sammen med sin kone Petronelle Pedersdatter fra Lurøy på Helgeland. I tillegg leide de ut rom til Else Pedersen som jobbet ved sykehuset og skreddersvenn Eliot Ribe, født i Rødøy. I andre etasje bodde Talette og Torgeir Dagestad med barna Amanda, f. 1885, Thally, f. i Bodø 1888, Thora, f. i Bodø 1889 og Torger, f. i Kabelvåg 27. sept. 1899. Også handelsbetjent Bernt Brækkan, f. 1855, og tjenestepike Josefine Solberg, f. 1883, bodde i andre etasje. Familien Dagestad flyttet senere til nederst i Storgata, der Astrid og Hans Ivar Edvardsen bor i dag. Gjert L. Erikstad kjøpte eiendommen på auksjon i 1919, og han solgte det videre til Tidemann Andersen samme år. Julian Johan Nordahl, ved verge Anton Nordahl, som også eide nabogården, kjøpte huset fra Tidemann Andersen i 1928. I 1945 fikk Julians søster, Gerda Nordahl, skjøte på eiendommen. Hun giftet seg med Ole Hammer samme år, og det ble inngått ektepakt mellom Gerda og Ole om at eiendommen skulle være Gerda Hammers særeie. Senere kjøpte Markus Normann eiendommen, og han bodde der i mange år sammen med sin familie før de flyttet til Sandvika. I dag eies huset av Kjell Hansen.

20. Valhalla Pensjonat

Det er kanskje Kabelvågs eldste hus. Opprinnelig var det bygd som skole og kirke-

sangerbolig. Det lå omtrent der Lofotkatedralen nå ligger. Det var prost Mathias Bonsach Krogh som startet byggingen, og så var den ferdig omtrent da prost Erik Andreas Colban kom hit i 1798. Benjamin Elden fra Beitstad i Nord-Trøndelag flyttet til Kabelvåg med sin kone Elise rundt 1880. De bosatte seg på Nausthalsen, i det huset Helge Kolflaath senere bodde i. Da "gammelskolen" i Kabelvåg var ferdig i 1889, kjøpte de den gamle skolebygningen som stod i Kirkvågen for 500 kroner og flyttet inn der. Etter et par år rev de bygningen og flyttet den dit den nå står. Elden kalte bygningen Valhalla og startet kafé og spiseforretning. De hadde tre barn sammen, Lorents, Marta og Magda. Lorens døde i ung alder. Dessuten hadde Elise sønnen Ole Woldstad, hans far var Sigurd Woldstad. Etter krigen flyttet Hilmar (Bitt) Thorgersen inn på hybel hos søstrene Elden. Da han giftet seg med Odny Jensen i 1946 fikk de en slags leilighet hos Eldens, det var ett stort rom delt i to med et forheng. Da malerverkstedet som Ole Woldstad hadde hatt i huset ble nedlagt, fikk Bitt både kjøkken og soverom.

I 1952 overtok Hilmar Thorgersen eiendommen for 12.500,- kroner, tinglyst 7. august 1952.

Etter at Elise og Benjamin Elden døde, fortsatte døtrene driften av spisestedet. De leide også ut rom for reisende, og det var mange som ville overnatte der, spesielt romsdalinger som var her under markedet eller under lofotfisket. Det kunne gå ganske livlig for seg om kveldene. Det fortelles en gang romsdalingene holdt fest der, så ble en av dem ganske dårlig og måtte brette seg ut gjennom vinduet mot bakgården. Her gikk Eldens høner og lette etter mat. Om kvelden da alle hønene skulle inn i hønshuset, lå alle døde i bakgården. For å berge maten ble noen høner ribbet og hengt opp i skjåen, mens de andre ble lagt i en haug for at de skulle kastes. Sent på kvelden hørtes et fryktelig spektakkel i bakgården. Da de kom ut i skjåen, hang de ribbede hønene på veggen mens de sparket og skrek, og på golvet ravet de andre hønene rundt. De uribbede berget seg, men de som var

Til venstre hus nr. 19 hvor Kjell Hansen bor i dag. På bildet til høyre Valhalla.

Bildet til venstre: Her ser vi oppover Torggata. Nærmest er Overholth-huset i Storgata, videre Betania og Valhalla. På bildet til høyre har vi Estenstadgården til venstre, videre uthus, Erdahl og Betania.

ribbet ble tatt livet av øyeblikkelig. Det var nok rester etter toddien med rosiner i hønene hadde spist.

Magda Elden døde 5. april 1958 og Martha 30. november 1965, 82 år gammel.

I 1967 kjøpte Leif Olsen fra Vestpollen Valhalla. I dag eies huset av Eilert Ovesen og Vigdis Bendiksen. (2004)

21. Gnr. 13, bnr. 10. Fiskerhjemmet Betania

Betania ble bygd i 1893 av Kabelvåg frie misjonsforening, medlem av Det Norske Misjonsforbund. Arvefesteskjøte fra O.M. Schøning til Kabelvåg frie misjonsforening tgl. 15. oktober 1894. Det var kafé i første etasje, i hvert fall om vinteren, men under krigen var det helårsdrift. I 1910 var Anna Kolflaath leder av bestyrelsen ved fiskerhjemmet. Evangelisk møtevirksomhet hele året. Det var stort oppmøte på vekkelsesmøtene, og en av de mest profilerte av evangelistene/bestyrene var Gerda Karijord, kjent som en meget myndig dame. I 1954 var Betania nyrestaurert, og det var et moderne hospits og kafé. Bestyrer dette året var pastor I. Ødegaard. I tillegg til møter og foredrag møttes fiskerne på Betania for å drikke kaffe og benytte lesesalen der. For de som husker godt, vil de kanskje huske at det gamle telefonnummeret var Kabelvåg 107. I dag er det Tommy Rokkan, Svolvær, som eier Betania. Det er innredet til leiligheter og hybler.

22. Erdahl

Dette huset ligger i Torggata, men i og med at den ene siden vender ut mot Konjakkgata, er det naturlig å ta med her. Opprinnelig var det bare den delen som vi kjenner som Erdahls slakterbutikk som var bebygd, gnr. 13, bnr. 9, Nøisomhet. Delen mot Konjakkgata, gnr. 13, bnr. 57, Drifta er bygd på mye senere. Der lå det en smie tidligere. Sannsynligvis var huset der slakterbutikken var, bygd av O.M. Schøning. I 1893 fikk Mads Olsen arvefesteskjøte på tomten med påstående hus for kr. 2.800,-. I 1911 kjøpte Hans Nitter huset. Hans enke solgte til Jørgen Erdahl i 1915. Etter hans død satt enka Olga Erdahl som eier. I 1941 overtok sønnen Brynjulf Erdahl. Han drev slakterforretning her helt til nevøen Jørgen Erdahl overtok bedriften rundt 1980. Da smien ble revet, bygde Erdahl ut helt mot Konjakkgata.

Otto Halset hadde hatt blikkenslagerverksted i bakgården i huset i Storgata før han solgte til Idar Pedersen. Halset kjøpte seg boligtomt på Klokkermyra og satte opp nytt hus der og, som nevnt, smie i Hans Egedes gate. I reklamen het det: "Otto Halseth, Kobber- og Blikkenslager, Kabelvåg."

Etter at smia var revet og Erdahl hadde bygd ut huset helt til Hans Egedes gate, flyttet Kåre Jensen installasjonsforretningen fra Holmenhuset i Storgata og til Erdahls hus, "Kabelvåg Installasjonsforretning A/S, Kabelvåg. Tlf. 24. Tlgr.adr.

«Elektro»". I 1954 het det om firmaet: "Firmaet ble startet i 1932 av Frithjof Iversen og Ragnvald M. Scherffenberg. - I 1936 overtok Ragnvald M. Scherffenberg firmaet. - Virksomheten omfatter alt elektrisk installasjons- og reparasjonsarbeide samt salg av elektrisk materiell og apparater. - Nåværende bestyrer er Kaare Jensen". Fra ca. 1972 og frem til midten av 1980-tallet fortsatte Haldis Jensen med "Lys og stil" her.

23. Petter Halseths smie

Mellom Otto Halseths smie og Estenstadhuset stod Petter Halseths smie. En rødmalt smie med inngang fra vest. Rett innfor døra stod essa, og vindusveggen mot øst ga plass til arbeidsbenken med skrustikker og verktøyskap.

Det var Tidemann Andersen som hadde bygd denne smien. Han drev først smie i Svolvær, men da han solgte huset og smien til Utnes, flyttet han til Kabelvåg hvor han drev smie helt til kona døde i 1927. Da flyttet han til datteren i Svolvær og solgte smien med inventar, verktøy og maskiner til Petter Halseth for 3000 kroner.

Johan Arnt var eldstegutten til Halseth og en driftig og flink smed og mekaniker. Kabelvåg Husflidslag hadde mye samarbeid med han idet han satte husflidslaget sine souvenir-ideer om til virkelige produkt.

Han lagde små føtter, stativ, til albueskjell, slik at de kunne stå på bordet og gjøre tjeneste

som askebeiger, Han sveiste sammen kjettinglenker, satte bein på dem så det ble stearinlysholdere.

Det var Johan Arnt folk gikk til med alt både stort og smått som krevde en netthendt kar og fikse løsninger. Smjerns-stålamper var "i skuddet" i den tida og mange slike var av Johan Arnt sin produksjon.

Uhellet var den dagen autogensveiseapparatet eksploderte, og Johan Arnt ble så hardt skadet at han døde straks etter.

24. Gnr. 13, bnr. 20, Estenstadgården

Tomtens navn er Alders Hvile. Even Estenstad var født på husmannsplassen Konstadmælan i Hølonda i Sør-Trøndelag i 1840. Der giftet han seg med Ingeborg Olsdatter Husby fra Skaun. De fikk fire barn: Esten (f. 1864), gift i Meldal, Ola (1866), reiste til Amerika i 1887, Eli (1869), gift ved Levanger og Gjertru (1873), reiste til Amerika 1904. Ingeborg døde bare 35 år gammel i 1873, og Even satt som enkemann med 4 barn fra 0 til 9 år. I 1879 giftet han seg med Eli Olsdatter Mellingsæter (f. 1849) fra Skaun. Like etter flyttet Eli og Even til Kabelvåg, men alle 4 barna fra første ekteskap ble igjen i Hølonda.

Da de kom til Kabelvåg, bygde de huset i Konjakkgata, og Estenstad startet opp som vognmann. Men det gikk ikke lang tid før de

mistet huset. Det var ett av de ca. 70 husene som ble rammet av storbrannen 15. juli 1883. Estenstad bygde nytt hus samme år. Med uthus var branntaksten i 1886 11.900,- kroner.

I 1900 hadde de en tjenestepike ved navn Hanna Andorsen fra Steigen. Dessuten bodde organist Albert Bentsen og fiskeoppkjøper Hans Viik der. Bentsen var fra Saltdal mens Viik var fra Ørlandet. I 2. etasje bodde Harald Benjaminsen, f. 1862, med familie. Hans yrkestittel var hermetikker. Kona Kristine, f. i Gimsøy 1863, var jordmor. I 1900 hadde de bare en sønn, den senere ordfører Birger Benjaminsen. Han var født 23. sept. 1899. Benjaminsen hadde en tjenestepike, Hanna Rystad, f. i Gimsøy 1883. Hos Benjaminsen bodde også dagarbeider Hilmar Vullum, f. i Trondheim 1849, og vaskepikene Oline Jørgensen, f. 1854. Hun var fra Ytterøy i Nord-Trøndelag.

Estenstads vognmannsforretning var vel ansett og kjent for de fine hestene. Det skulle være litt av et syn når Estenstad kom kjørende med passasjerer i den store flotte kurvtrilla med to hester forspent, kanskje spesielt om høsten når han hadde montert store lykter på kurvtrilla. Som oftest skyssset han folk til Osan, hvor Gärtner overtok og skyssset dem videre med båt til Svolvær.

I 1927 brant Estenstadgården for andre gang. Det var en av de mange branner i Kabelvåg, denne gang var det 4 hus som gikk tapt. Brannen oppstod hos Estenstad i halvett-tiden om natten 25. november. Det er litt usikkert om brannen startet i uthuset eller i våningshuset. Fra Estenstad spredte brannen seg raskt til de nærmeste husene. Alle som bodde i Estenstads hus kom seg velberget ut. Foruten Estenstad med frue, var det klokker Ingebrigtsen, Øyvind Pettersen med frue og enkefru Kristine Berg. Estenstads var gamle og skrøpelige, og de trengte hjelp. De ble innkvartert hos Richard Thom. I følge et vitne hadde de glemt likklærne inne i huset, og de spurte om det var noen som kunne hente likklærne. De lå lett tilgjengelig innenfor døren, og klærne ble berget uten fare for liv. Eli og Even Estenstad var som nevnt

gamle, og de holdt i hevd den gamle tradisjonen om at likklærne skulle være klar i god tid.

Martha og Øyvind Pettersen overtok tomten, og de bygde nytt hus der i 1928, det som vi i dag kjenner som Alexandersen-huset. Familien Pettersen bodde der med de fem barna Margrethe, Rolf, Svein, Ellinor og Inger frem til 1939. Øyvind Pettersen kjøpte en båt hos Præsteng og en 18 hk Volda hos Nilsen i Kabelvåg, en rimelig og god motor, og båten skulle etter sigende gjøre god fart. Båten fikk navnet Tore Hjort og var en av de mange båtene som lå fortøyd i Mathisvika.

I 1939 flyttet familien til Lyngvær og solgte huset til Finn Liland, som stod som eier helt til Bjørn Alexandersen kjøpte huset hos arvingene i 1974. Mens Liland bodde i huset, holdt også Vågan Trygdekantor til der, og senere kom kommunekassen. Gården eies i dag av Bjørn og Vivian Alexandersen. (2004)

25. Gnr. 13, bnr. 16 Anfindsenhuset

Dette huset lå i Kjøpmannsgata, men det faller naturlig å ta det med i denne oversikten.

Johan O. Leistad kjøpte tomten i 1880, og bygde hus der. Dette huset ble rammet av brannen i 1883, og John O. Leistad bygde huset opp etter brannen. Branntakst i 1886 var 14.590 kroner.

I 1890 etablerte Peder Mathias Berg Anfindsen sin forretning der. De første årene leide Anfindsen forretningslokale i huset, og i 1898 solgte Leistad til C. M. Johansen. I 1900 flyttet Anfindsen sin forretning til Ørlandet, hvor hans kone, Hanna Hansdatter, var født.

Anfindsen likte seg ikke på Ørlandet, og allerede etter et år flyttet han tilbake til Kabelvåg, og han kjøpte da huset av C. M. Johansens enke Ida Johansen i 1901 for 8000 kroner.

Forretningsgården i Kjøpmannsgata var ganske stor, 2 ½ etasje, og hele førsteetasjen var forretning. Vareutvalget var stort og forretningen reklamerte med: "Kolonial, feteverer, frukt, delikatess og mel, glassvarer, stentøi, lamper, korteverer, skotøi, oljevær og fiskeredskaper,

Mathisvika 1891. Nærmest fra venstre mot høyre hus nr 7, 6, 8, 9 og 10. Mellom disse husene og husmor-skolen ser vi Thom-huset. Hus nr 25. var Anfindsenhuset som brant i 1927 og som ikke ble bygd opp igjen. Hus nr. 29 lå i Storgata og ble beskrevet i fjorårets årbok. Det var Kabelvågs fineste butikk. Mellom hus 27 og 29 ligger et lite hus, hus 28. Alle disse tre husene brant i 1898 og ble ikke bygd opp igjen. Så langt jeg vet, er dette det eneste bildet hvor vi kan se disse husene.

malerverer, møbler, trelast og bygningsartikler". Trelasthandelen drev han fra det store lagerhuset han hadde på torvet. Anfindsen var en kvikk herremann, og han satt ofte på benken ved fløttmannhuset på torvet og deltok med liv og lyst i samtaler og diskusjoner med fløttmennene Jespersen og Andreas Eriksen. Han brukte lorgnett, hadde tett, kortklippet, hvitt hår og var ansett for å være en stram kar. Han var jovial og utadvendt og snakket med alle stedets innbyggere som han traff på i gata.

Anfindsens hus var ett av de 4 husene som brant 25. november 1927. Det samme skjedde her som dessverre har skjedd med mange av de senere brannene i Kabelvåg, huset ble ikke bygd opp igjen. Anfindsen flyttet forretningen til pakhuset som Anfindsen og Estenstad hadde bygd på Torvet i 1911, der Prix ligger i dag. Den nedbrente tomte ble kjøpt av I. C. Pedersen, og den er ikke bebygd etter brannen i 1927.

Anfindsen var med og startet Kabelvåg kraftverk i 1911. Han var en av de første i Kabelvåg som begynte å sykle, og det var stor stas når han kom på sykkelen sin. Spesielt kona Hanna var stolt, og det fortelles at hun utbrøt da Peder kom sykklende: "Det venaste æ ser, e når han Peder kjem på velosofen!"

Anfindsen bodde ved dampskipskaia etter brannen sammen med kona Hanna og pleiedatteren Ruth. Hun overtok huset og drev blomsterforretning i Storgata. Hun giftet seg med Rolf Kolflaath, men han døde rundt 1943, og Ruth giftet seg da med fiskekjøper Nils P. Nilsen fra Kabelvåg.

26. Barnehage

Her fikk Kabelvåg Husmorlag overta, og de lagde en barnehage der med 2 husker, vippeplanke og sandkasse. Dissene eller huskene var utstyrt med lang kjetting i et høyt stativ, så

Til høyre ser vi Hans Egedes gate (Konjakkgata) strekke seg bortover. Dette er ett av de få bildene vi har fra denne gata. I forgrunnen Valhalla.

ungene fikk en skikkelig sving. Tiltaket var svært vellykket, for plassen var full av lekende barn hver dag fra tidlig på våren til sent på høsten - når været tillot det. Et hvitt stakittgjerde og hekkplantning utgjorde avgrensingen mot gaten utenfor

27 og 28 Anton Kramer og Lorentz Rønning

Hus 27 ble bygd av Anton Kramer i 1884. Det var et stort hus, branntakst i 1885 på 10.280 kroner. Kramer drev forretning der, men jeg er litt usikker på hva slags forretning.

Hus nr. 28 ble bygd av Rasmus Rød i 1883, men ble like etter solgt til Lorents Rønning. Rønning hadde også hus i Sjøgata sammen med

sin bror Karl. Begge disse husene var blant de 11 husene som brant i november 1898, og disse to ble ikke bygd opp igjen, det samme gjaldt også hus nr. 29 som ble omtalt under Storgata i Årbok for Vågan 2003.

Tjodolf Røed kjøpte tomte i 1917. I 1921 fikk postmester Skarheim feste på tomte til "Have og hønsegaard indtil videre mot kr. 15,00 i aarlig avgift". Siden da har denne tomte vært en del av parken rundt posthuset.